

Subtiele centra van de mens aura, zonnevlecht, hara, chakra's

Vertaald uit het Frans
Oorspronkelijke titel:
CENTRES ET CORPS SUBTILS
AURA, PLEXUS SOLAIRE, CENTRE HARA, CHAKRAS

© 2007, Stichting Prosveta Nederland, ISBN 978-90-76916-19-4
1e druk: SUBTIELE CENTRA VAN DE MENS - aura, zonnevlecht, hara, chakra's
Wilco-Amersfoort

© 2007 Stichting Prosveta is voorbehouden voor alle landen. Niets van deze publicatie mag, privé of anderszins, op elektronische, mechanische, gefotokopieerde, audiovisuele of andere wijze worden gereproduceerd, vertaald, bewerkt, in archiefsystemen opgeslagen of doorgezonden, zonder voorafgaande toestemming van auteurs en uitgevers.

ISBN: 978-90-76916-19-4

Omraam Mikhaël Aïvanhov

subtiele centra van de mens

aura, zonnevlecht, hara, chakra's

1e druk

Izvor reeks

N° 219

UITGEVERIJ

PROSVETA

INHOUD

I	De evolutie van de mens en de ontwikkeling van de spirituele organen.	7
II	De aura.	25
III	De zonnevlecht	61
IV	Het Haracentrum	95
V	De Kundalinikracht	111
VI	De chakra's	
	Het chakrasysteem I.	127
	Het chakrasysteem II	139
	De chakra's Ajna en Sahasrara	146

De lezer zal bepaalde aspecten van de teksten van Omraam Mikhaël Aïvanhov in dit boek beter begrijpen, als hij niet uit het oog verliest dat het gaat om een louter mondeling onderricht.

I

DE EVOLUTIE VAN DE MENS EN DE ONTWIKKELING VAN DE SPIRITUELE ORGANEN

Wij bezitten een fysiek lichaam dat uit organen bestaat. Zelfs een klein kind weet dat: vraag het waar zijn ogen zijn en het zal ze je laten zien; dat geldt ook voor zijn mond, oren, neus en beentjes. Later, op school, leren ze dat de mens over vijf zintuigen beschikt (gezicht, reuk, gehoor, smaak en tastzin), die allemaal welbepaalde functies hebben: de functie en de gewaarwordingen van de tastzin zijn niet dezelfde als die van de reuk of het gezicht enz.

Alle relaties van de mens met de wereld zijn gebaseerd op de vijf zintuigen, daarom probeert hij het maximum uit hun mogelijkheden te halen en vooral de gewaarwordingen uit te breiden, die zijn ogen, oren, huid enz. hem verschaffen... Bepaalde daarvan zijn min of meer noodzakelijk en meer of minder intens. Laten we de smaak nemen: wie zal de rijkdom en de verscheidenheid aan sensaties van de smaak ontkennen, met name bij een verrukkelijke maaltijd? En de tastzin... Wanneer een man en een vrouw elkaar

strelen, hebben ze daar intense gevoelens bij; men zegt zelfs dat het seksuele genot de krachtigste sensaties geeft, wat juist sterk te betwijfelen valt. Dat geldt wel in het algemeen, maar niet voor iedereen: bepaalde kunstenaars die begiftigd zijn met een zeer gevoelig gezichts- of gehoororgaan, schrijven hun meest intense indrukken veel meer toe aan kleuren en aan klanken dan aan de seksuele daad, die hen vaak onverschillig en koud laat.

Omdat de meeste mensen nog niet zo geëvolueerd zijn, kun je zeggen dat de tastzin (waaronder de seksualiteit) en de smaak op dit moment de twee zintuigen zijn, die de wereld beheersen. Het gezicht, het gehoor en de reuk nemen een minder grote plaats in; er zijn mensen die niets geven om geuren, klanken en kleuren, behalve wanneer het in hun belang is, net als de dieren bij wie het ruiken, het horen en het zien uiterst ontwikkeld zijn, omdat ze het nodig hebben om zich te beschermen en om voedsel te zoeken.

Ik praat nu over dingen die u al weet, maar ik wil uw aandacht vestigen op conclusies die u zeker nooit hebt getrokken. Al duizenden jaren oefenen de mensen zich in het vermeerderen en versterken van hun gewaarwordingen en waarnemingen via hun zintuigen en dit spel op het klavier van de vijf zintuigen noemen ze cultuur en beschaving. Dat is echter wel wat pover. Hoe

verfijnd ze ook kunnen worden, de vijf zintuigen blijven altijd beperkt, omdat ze slechts behoren tot het fysieke vlak en zij zullen alleen maar het fysieke vlak verkennen. De natuur heeft echter nog andere noten op haar zang... ja, een zesde, zevende, achtste zintuig, van een heel andere intensiteit, met een heel ander vermogen. Momenteel beperken de mensen zich slechts tot vijf zintuigen, ze willen niet toegeven dat er nog andere gebieden zijn om te onderzoeken, te zien, aan te raken, in te ademen. Het is dus niet verwonderlijk dat ze geen nieuwe, ruimere, rijkere en meer subtiele gewaarwordingen kunnen hebben. Hoe kunnen we anders verklaren dat bepaalde wezens, zonder ook maar enige voeding te geven aan die vijf zintuigen, gewaarwordingen hebben, die hen in extase brengen; die tot een uitbreiding van het bewustzijn, een gevoel van vervulling, grootsheid, oneindigheid leiden?

De mensen moeten leren inzien dat zij door het vermeederen en versterken van louter fysieke gewaarwordingen voor grote teleurstellingen komen te staan, want die ervaringen zijn beperkt. Waarom? Omdat ieder orgaan gespecialiseerd is; het vervult een bepaalde functie en levert alleen indrukken op, die met zijn aard overeenstemmen. Om nieuwe gewaarwordingen te ervaren, moeten we ons wenden tot andere organen die we ook bezitten.

Observeer de mensen: ze hebben de mogelijkheid om alles te zien, te proeven, aan te raken, te kopen en toch ontbreekt het hun altijd aan iets. Waarom? Omdat ze niet weten dat zij niet uitsluitend van de vijf zintuigen moeten uitgaan om de volheid, om gewaarwordingen van een zeer uitzonderlijke kracht en rijkdom te ontdekken. In dit domein is men in het Oosten in staat tot ongelooflijke ervaringen die voor de westerling ondenkbaar zijn. In India of Tibet bijvoorbeeld wonen bepaalde yogi's in een hol, uitgegraven in de aarde. In die duisternis, in die absolute stilte, is er geen enkele voeding meer voor de vijf zintuigen, want de yogi legt deze stil door meditatie. En wanneer de zintuigen hun functie niet meer uitoefenen, nemen ze geen psychische energie meer op die voor de subtiële centra bestemd is, dus deze laatste ontwaken en de yogi begint fluïdische elementen in de hogere regionen te zien, te horen, te voelen en aan te raken. Met dit doel voor ogen proberen deze uitzonderlijke schepselen, waarvan sommigen al jarenlang bezig zijn, de gewaarwordingen van het zien, horen, ruiken enz. op te heffen en iedere beweging te stoppen. Alleen de gedachte blijft over en uiteindelijk roepen ze zelfs de gedachte een halt toe om in totale gemeenschap met de Godheid te leven.

God heeft de menselijke ziel mogelijkheden gegeven, die, in een bestaan dat te veel op de

buitenkant is gericht, niet tot uiting komen. Wat doet u trouwens als u mediteert? U sluit de ogen om uw aandacht naar binnen te kunnen richten... Ik zou hier echter wel een kanttekening bij willen maken. Blijf, terwijl u mediteert niet te lang met gesloten ogen zitten, anders valt u misschien in slaap, aangezien u nog geen hindoe-yogi bent. Open uw ogen van tijd tot tijd, zonder u te laten afleiden door uw omgeving, sluit ze opnieuw, doe ze dan weer open... Natuurlijk wordt het meestal aangeraden om de ogen te sluiten, omdat dat helpt om u af te zonderen, te concentreren en niet te laten afleiden. Maar als je ze te lang sluit, word je door slaap overmand...

Het gaat als volgt: door je ogen te openen word je wakker en als je de ogen sluit, ga je uiteindelijk slapen. Dit is een proces dat al miljoenen jaren in onze hersenen gegrift staat en de natuur, die betrouwbaar en oprecht is, zegt: 'U doet uw ogen dicht? Dan wilt u dus gaan slapen. Oké, dat kan geregeld worden.' En opeens zit u in een.... diepe 'meditatie'! Omgekeerd, wanneer u de ogen opent, is dat het signaal om wakker te worden: alles zet zich in beweging, begint te functioneren, de hersenen, de armen, de benen... Ja, een kleine beweging van niets – de ogen openen – ontketent een hele wereld!

Dit vraagstuk van de ogen openen en sluiten is erg belangrijk. Soms zegt iemand tegen u:

‘Doe je ogen toch open!’ Dit is een manier van spreken, want uw ogen zijn open; over welke ogen heeft men het dan? Wel, over andere ogen die helderder zijn, die een diepere, meer spirituele blik hebben. De ogen van uw lichaam zijn open, ja, maar u hebt nog andere ogen en die zijn gesloten. Toch merk je soms dat ze bestaan en open kunnen gaan.

Maar om die geestesogen, die de subtielere aspecten van de werkelijkheid zien, te openen, moet je je fysieke ogen sluiten. Soms is ook het tegenoverstelde waar: als u uw fysieke ogen sluit, sluit u ook uw geestesogen en als u uw fysieke ogen opendoet, opent u ook uw geestesogen. Ziet u, het gaat hier om zeer fijnzinnige nuances. Beetje bij beetje slaagt u erin dit alles te onderscheiden en te gebruiken in het dagelijkse leven.

De westerlingen hebben het leven van de vijf zintuigen tot perfectie gebracht. Zij beelden zich in dat ze op die manier alles zullen kennen... en gelukkig zullen zijn. Zij kennen een hoop dingen, dat is waar, en ervaren een hoop sensaties, maar de vijf zintuigen verslinden al hun psychische energie en er blijft niets over voor de geestelijke kant. In het Westen leven de mensen teveel vanuit hun lichamelijke sensaties en hebben geen energie meer om zich te concentreren

op andere vermogens die zouden kunnen worden opgewekt. Te veel prikkels! 'Men leeft'...jaze-ker, maar dan wel een leven dat het ware leven verbergt. U dient dat te begrijpen, en te beslissen om veel van die prikkels uit te schakelen, die een echte waarneming van zaken in de weg staan.

Op dit moment neemt het gebruik van verdo-
vende middelen hand over hand toe... Vanuit de
wens om te ontsnappen aan het saaie dagelijkse
bestaan, nemen mensen meer en meer hun toe-
vlucht tot opium, hasjiesj, marihuana, cocaïne,
heroïne... Alle gebruikers van die drugs krijgen
bepaalde sensaties van helderziendheid, helder-
horendheid, enz... die hun de illusie kunnen
geven dat ze in een staat van hoger bewustzijn
zijn beland. Maar zij vergissen zich en op den
duur verliezen ze zelfs hun verstandelijke ver-
mogens en verwoesten hun gezondheid. Deze
verdovende middelen zijn sterk af te raden, hoe-
wel ze al eeuwenlang in het Verre Oosten of in
Zuid-Amerika worden gebruikt. Ze zijn erg
schadelijk voor het zenuwstelsel.

De Hindoes en de Tibetanen hebben een zeer
grote kruidenkennis, een wetenschap die ze al
duizenden jaren lang doorgeven. Als u bepaalde
kruiden eet, schijnt u wekenlang zonder voedsel
te kunnen leven; met andere kruiden kunt u
dagen en nachten in de sneeuw van de Himalaya

vertoeven zonder het koud te krijgen. Dat is mij verteld; ik heb het niet nagegaan, maar het is mogelijk. Ik geloof in de kracht van kruiden. Er bestaan ook zeer krachtige preparaten waarmee men visioenen en uittredding kan oproepen. In bepaalde boeken valt te lezen dat men in de Middeleeuwen zalfjes kende, waarmee heksen zich insmeerden om naar de heksensabbat te gaan. In werkelijkheid gingen ze er niet naartoe in hun fysieke verschijning, maar in hun astraallichaam. Sommige dokters zijn het waarheidsgehalte van dit verschijnsel nagegaan. Zij hebben bepaalde recepten overgenomen, die zeer moeilijk precies na te maken zijn, omdat niets echt duidelijk omschreven was en hebben ermee geëxperimenteerd. In al die smeersels deed men opwekkende stoffen die uittredding veroorzaakten.

Maar dit terzijde. Dit was alleen om u te zeggen dat er zeer krachtige producten bestaan, die toegang geven tot subtielere gebieden dan het fysieke vlak, maar die producten zijn vaak zeer schadelijk. Daarom zal ik u nooit aanraden ze te gebruiken. De beste oplossing is om al die gewaarwordingen van volheid, vrijheid, lichtheid, vreugde en verruiming via geestelijke middelen te zoeken. Dat is de koninklijke weg. Echte discipelen rekenen op niets van buitenaf, ze weten dat God diep in hun binnenste alle schatten en

rijkdommen, alle producten uit alle laboratoria en apotheken heeft opgeslagen, zij moeten ze alleen gaan zoeken en er gebruik van maken. Het zou jammer zijn als u tien, twintig jaar in een Inwijdingsschool verbleef zonder ooit te hebben geleerd de rijkdommen die u bezit, op waarde te schatten.

Ieder zintuig verschaft ons een deel van de kennis over de wereld en het is boeiend om te zien hoe die zintuigen gerangschikt zijn. De tastzin betreft alleen dat wat vast is, er wordt niets aangeraakt wat gasachtig of etherisch is, misschien wat vloeistoffen, maar vooral vaste stoffen. De smaak houdt zich bij uitstek bezig met de vloeistoffen. U zult zeggen: 'Nee hoor, wanneer ik een snoepje in mijn mond stop, is het vast en toch heb ik een zoete smaak...' Dan zal ik u antwoorden dat u het vraagstuk niet goed genoeg heeft bestudeerd: de smaak werkt alleen op voorwaarde dat, wat u in uw mond stopt, vloeibaar wordt dankzij het speeksel. Laten we nu de reukzin nemen. Dit is een zintuig dat geuren waarneemt, dat wil zeggen de gasvormige uitwasemingen. De neus houdt dus nog wel verband met de materie, hoewel het een lichtere materie is, waarvan de deeltjes in de lucht zweven. Bij het gehoor zijn het al geen materiële deeltjes meer, maar alleen golven, trillingen.

Hetzelfde geldt voor het zien. Daarmee ben je al bijna in de etherische wereld. U ziet dus dat de vijf zintuigen hiërarchisch zijn ingedeeld, van het meest grove naar het meest subtiële.

Maar als je nu tot de astrale wereld wilt doordringen, kun je je niet meer van de vijf zintuigen bedienen. Daar is een ander zintuig voor nodig dat aangepast is, dat wil zeggen, in staat om een nog fijnere materie waar te nemen. Wie dit zesde zintuig nog niet ontwikkeld heeft, kan niet weten dat er een andere materie bestaat, een ander gebied, en vermoedt niet dat het universum doordrongen is van andere trillingen die u gewaarwordingen kunnen verschaffen, die veel ruimer en intenser zijn. Om een voorwerp aan te raken moet u er dichtbij staan. Ook om het te proeven. Om een geur in te ademen kunt u al op enige afstand staan. Om een klank op te vangen mag de afstand nog groter zijn... En nog veel groter voor het zien, want de ogen zijn zo samengesteld dat wij aanwijzingen en inlichtingen van zeer ver kunnen ontvangen. Hier ziet u opnieuw hoe de natuur die rangorde tussen de vijf zintuigen zeer intelligent heeft ingesteld. Maar daar is het niet bij gebleven en nu moeten andere zintuigen ons in contact brengen met nog grotere en verder gelegen regionen.

Zolang het menselijk wezen de organen niet ontwikkeld heeft die hem in contact kunnen

brengen met meer verheven gebieden en entiteiten, zal hij niet veel opmerkelijks kennen. Hij zal praten, schrijven, verklaren, kritiek leveren, oordelen, maar hij zal zich altijd vergissen, omdat hij maar een deel van de werkelijkheid zal kennen. Als hij de hele werkelijkheid wil kennen, moet hij andere eigenschappen ontwikkelen, die hij altijd al bezat, maar die slapen tot ze gebruikt worden. De inwijdingstraditie vermeldt, dat de mens in lang vervlogen tijden, toen hij nog niet echt bezit had genomen van zijn fysieke lichaam, altijd in uitgetreden toestand leefde, buiten zijn lichaam...Vervolgens, toen zijn geest geleidelijk in de materie begon af te dalen, heeft hij de vermogens ontwikkeld, die hem in staat stelden om op die materie in te werken (de vijf zintuigen), waarbij hij zijn mediale vermogens liet verzwakken. Hij heeft ze echter niet verloren, hij bezit ze nog steeds.

Kijk naar de kinderen. Een tijd lang, tot aan hun zevende jaar, zijn ze nog niet helemaal in hun fysieke lichaam ingedaald: zij weerspiegelen de periode waarin de mensheid zich bevond in die fase van de evolutie. In dat tijdperk praatte de mensen met de natuurgeesten en de zielen van overledenen, ze communiceerden met hen, ontmoetten hen en toen ze zelf stierven, wisten ze niet of ze dood of levend waren. De onzichtbare wereld, de wereld van de geesten was voor

hen de grootste werkelijkheid; zij zweefden in de dampkring, alsof ze onstoffelijk waren en slechts af en toe keerden ze terug in hun fysieke lichaam. In die omstandigheden waren ze dus absoluut niet voorbereid op het werken met de materie, maar ze moesten zich wel in die richting ontwikkelen. Tegenwoordig hebben de mensen prachtige verstandelijke middelen verworven om de materie te beheersen, maar tegelijkertijd hebben zij het bestaan van de spirituele wereld vergeten; ze hebben het contact daarmee verbroken. Zeker, bij sommigen is er nog een herinnering, een intuïtie overgebleven, maar de meeste mensen zijn het vergeten.

Er bestaan twee vormen van kennis, de intellectuele en de spirituele; des te beter dus als u beide kunt ontwikkelen. Vergeet nooit dat de natuur zelf, dat wil zeggen de kosmische Intelligentie, zo haar eigen ideeën heeft over de evolutie van de mensheid: zij heeft voorzien in de ontwikkeling van het menselijk wezen in twee richtingen, die van de materie en die van de geest. Maar omdat het erg moeilijk is de twee kanten tegelijkertijd te ontwikkelen, heeft zij de mens eeuwen en millennia gegeven om in de ene richting te werken, maar sommige wegen naar de andere opengelaten om zijn geestelijke ontwikkeling niet te belemmeren. Voor dit tijdperk heeft de kosmische Geest dus besloten om de

mensen zich te laten ontwikkelen op het gebied van de gewaarwordingen; het zien, het horen, het proeven, het aanraken, enz... Hij laat ze afdalen in de materie om deze te bezitten, aan te raken, te onderzoeken, te kennen en vooral om ermee te werken.

Wees niet verbaasd, het is gewoon zo, het is een overgang. De menselijke geest is verplicht om steeds dieper af te dalen in de materie om haar te kennen, tot het punt waarop hij bijna elke herinnering verliest aan het hemelse vaderland, waarin hij in het verre verleden leefde. Maar omdat hij de materie steeds beter beheerst, verwerft hij talrijke vermogens en begint hij vooral zijn eigen materie te beheersen. Momenteel is slechts een kleine meerderheid daartoe in staat, maar het doel van het aardse bestaan voor de mens is het afdalen in het fysieke lichaam om bezit te nemen van zijn vermogens en ze te gebruiken om aan de buitenwereld te werken.

Als ik zeg dat de menselijke geest 'afdaalt in de materie', bedoel ik allereerst in het fysieke lichaam, om er zich te vestigen, er bezit van te nemen en er meester van te worden. Vervolgens, wanneer hij zich daar thuis voelt, werkt hij op zijn beurt in op de omgeving. Ook daar bewerkt hij de zaken met gezag: hij verandert, bouwt op, breekt af... Het is een periode van involutie, van afdaling in de materie. Maar omdat de godde-

lijke Geest grootse plannen in petto heeft voor de mens, zal Hij hem niet onbeperkt laten afdalen, laten opslokken, alle contact met de Hemel laten verliezen en zijn wortels laten vergeten. Zodra hij een stadium heeft bereikt van voldoende zelfbeheersing, van controle over zijn hersenen, zijn ledematen en al zijn vermogens, van kennis over alle eigenschappen van de elementen, dan zullen andere invloeden, andere krachten, andere stromingen hem beginnen te dragen, te verheffen, en geleidelijk aan zal hij de vermogens terugvinden, die hij in het verre verleden bezat: hij zal tegelijk de materie en de geest kennen.

In Genesis wordt gezegd dat Adam en Eva gegeten hebben van de vrucht van de Boom van de Kennis van Goed en Kwaad. Dat wil zeggen dat ze geen genoegen namen met het kennen van de geest, maar dat ze ook in de materie wilden afdalen; ze begonnen dus met afdalen en daar, dwars door vreugde, lijden, gezondheid en ziekte heen, onderzochten ze miljoenen jaren lang vooral het kwaad. Het hing van hen af, of ze boven bleven in het Paradijs en niets anders aten dan de vruchten van de Boom van het eeuwige Leven, maar gedreven door nieuwsgierigheid wilden ze zien wat er beneden was en toen kregen ze last van kou, duisternis, ziekte en dood. En de mensheid is nog steeds aan het afdalen...

Bepaalde religies noemen die afdaling de ‘erfzonde’. U kunt het echter ook verklaren als een studie waarop het menselijk wezen zich wilde storten. Ja, die Boom van de Kennis van Goed en Kwaad vereiste wel wat studie, een moeilijke studie zelfs, want de mens moet het hoofd bieden aan een steeds dichtere materie. Maar wat is daar verkeerd aan? Hij heeft ervoor gekozen om zichzelf te onderwijzen door af te dalen en hij is afgedaald; nu zit hij tot aan zijn nek in deze studie, en begint nu te beseffen in welke hel hij zich heeft gewaagd. Op dit moment bestudeert hij het kwaad, maar op een mooie dag zal hij weer naar boven klimmen om het goede te onderzoeken.

Ik ken de projecten en plannen van de kosmische Intelligentie, ik weet dat, wanneer de mensen de materie eenmaal zullen beheersen en overheersen dankzij hun vijf zintuigen, zij opnieuw hun toevlucht zullen nemen tot hogere kennis om hun geestelijke zintuigen te ontwikkelen. Zij die dus vooruitgang wensen te boeken op de weg van de evolutie beginnen hun sensaties, die ze ervaren via de vijf zintuigen, een beetje te beperken om voortaan in zichzelf op zoek te gaan. Daarbinnen is het zo uitgestrekt, zo rijk... je moet alleen goed zoeken!